

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

lovforslaget, idet det nærmere må fastlægges, hvad meningen er, og bestemmelserne i mindre grad overlades til ministeren. Selve princippet: at de, der får indkøbstilladelse til en ny vogn, må aflevere den gamle vogn til en fastsat pris, er jeg enig i, og med det udgangspunkt må vi gennem en forhandling i et udvalg kunne finde en fornuftig løsning.

Tholstrup: De høje priser på brugte vogne dokumenter det store behov for nye køretøjer til udskiftning af de gamle. Det er dårlig økonomi at køre med disse for gamle biler, og det vil være til stor nationaløkonomisk fordel, om regeringen vil handle derefter.

Jeg har gang på gang foreslået frigivelse først og fremmest af lastbiler, men ikke engang dette har man kunnet imødekomme — ikke engang under hensyn til den farlige internationale situation. Det er udfra en helt forkert opfattelse af de økonomiske problemers løsning, at man ikke har villet imødekomme retsforbundets synspunkter på dette punkt. Bilerne er et vigtigt produktionsmiddel, som man ikke må hindre folk i at få fat i. Det var kun takket være de forholdsvis frie forhold før krigen udbrud, at det var muligt at have en forholdsvis moderne bilpark, som var i stand til at holde hele krigen igennem. I en eventuel ny afspæringsperiode vil vi møde ganske uforberedt med alle de udslidte køretøjer, medens de gratis — jeg sagde gratis, og jeg mener gratis — kunne have været ombyttet til nye. Reparationer, vedligeholdelse og merudgiften ved den daglige drift i mellemtiden har slugt det beløb, som nye biler ville have kostet.

Handelsministeren har imidlertid selv i går sagt, at det var ønskeligt, om man kunne frigive bilimporten, og statsministeren har sagt, at han vil liberalisere, så snart forudsætningerne er skabt. Forligslovene skulle jo skabe forudsætningerne herfor, og forligslovene blev vedtaget — men er forudsætningerne så ikke også tilstede for en frigivelse af bilhandelen, som jo må være et led i liberaliseringen?

Man kunne jo gøre det etapevis, enten ved at frigive lastvognene og varebilerne straks, personbiler indenfor en vis pris-

klasse nogle måneder senere og resten endnu nogle måneder senere.

Man kunne også give løfte om bortfald af omsætningsskatten, som ikke af vejfunds-hensyn er nødvendig — man er jo her i rigsdagen i de fleste partier enig om, at der ikke må opkræves penge fra bilerne til andre formål end vejformål, og den nuværende høje benzinskat og vægtafgiften giver jo tilstrækkelig mange penge til de vejarbejder, man har tænkt sig at gennemføre. Man kunne således få en regulator på indkøbet ved f. eks. at slå fast, at de nuværende omsætningsskatter på biler skulle afvikles i 2 eller 3 rater: første halvdel eller trediedel skulle falde bort, når loven om forhøjelserne, som blev vedtaget fornylig, udløber den 31. marts 1952, altså om 16 måneder, medens den næste halvdel eller trediedel skulle falde bort året efter og eventuelt sidste trediedel i 1954.

På den måde ville folk vide, at bilerne ville blive billigere og billigere for hvert år, der går, hvorfor mange, som ønsker at udskifte deres gamle bil, ville foretrække at vente endnu et års tid, og mange, der ønsker at købe en ny bil, også ville vente med at købe denne, indtil afgiften bliver noget mindre — hvilket altså efter dette forslag ville betyde, at bilerne ville blive 1 000—1 500 kr. eller helt op til 2 000 kr. billigere for hvert år, der går, for dem, der ville vente.

Et program for frigivelse af biler kunne derfor godt iværksættes af regeringen uden fare for betalingsbalancens holdbarhed.

Indtil regeringens begynder at føre en liberalistisk handelspolitik, vil det stadig være en særfordel at få en automobiltil-delning. Retsforbundet er imod særfordele og monopoler og ønsker primært disse afskaffet og subsidiært, at man indkasserer monopolgevinsterne, hvilket igen vil sige, at vi kan tiltræde nærværende lovforslag i princippet, selvom jeg har adskillige indvendinger mod formen.

Jeg er ikke helt enig med det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) i, at det er en særret at få en ny bil; der skal jo betales en ganske betydelig afgift i form af omsætningsafgift, hvis man får en sådan tildeling, en omsætningsafgift, som hviler tungt på en sundhedsplejerske, en dyrlæge, en læge eller en jordemoder,